

штата кваліфіцыраваных работнікаў превратила процесс в игру, в итоге снизив свои затраты лишь до оплаты услуг дизайнеров и разработчиков приложения, при этом получив большую прибыль. Геймификация – не освобождение от капитализма. В будущем она может стать его версией.

Стоит помнить, что геймификация – это инструмент. Она может помочь в изучении материала и заполнении баз данных, а может стать средством контроля и эксплуатации. Я считаю, что у геймификации светлое будущее: она обладает невероятным потенциалом и бесконечным способом применений, что и делает её такой особенной.

С. Ждановіч

ФІЛАСОФІЯ І РАЗВІЦЦЁ БЕЛАРУСКАЙ НАЦЫЯНАЛЬНАЙ САМАСВЯДОМАСЦІ

Філасофія з’яўляецца цэласнай карцінай свету, ахоплівае ўсе навакольныя з’явы жыцця і аналізуе праблемы сучаснага соцыума. Адна з іх – праблема нацыянальнай самасвядомасці. Гэта сукупнасць ведаў і пачуццяў чалавека аб сваёй прыналежнасці да пэўнай нацыі, сваім паходжанні, месцы і ролі ў жыцці роднага народа. Яна фарміруецца ў працэсе ўтварэння нацыі на аснове самабытнасці яе культуры, мовы, нацыянальнага характару, менталітэту. Беларуская нацыянальная самасвядомасць і філасофія прайшлі у сваім развіцці розныя гістарычныя перыяды.

Прыняцце хрысціянства ў 988 г. з’явілася фактарам узнікнення філасофіі. Пад уплывам Візантыі яна мела аскетычна-духоўны сэнс. Маральную праблематыку закраналі Ефрасіння Полацкая, Клімент Смаляціч, Кірыла Тураўскі. З сярэдзіны XIII ст. на старажытнабеларускіх землях з’яўляецца новая дзяржава – ВКЛ. Фарміруецца беларуская народнасць, адбываецца заняпад царкоўна-славянскай мовы, народная мова ператвараецца ў літаратурную. З прычыны цеснай інтэграцыі з Еўропай ВКЛ праходзіць тая ж самая культурна-гістарычныя этапы: Адраджэнне (з ідэаламі антычнай культуры і ідэяй гуманізму) і Рэфармацыю (рэлігійны рух супраць манополіі каталіцкай царквы). Найбольш значнай асобай часоў Адраджэння на Беларусі быў мысляр-гуманіст і асветнік – Франыск Скарына.

У 1569 г. у выніку Люблінскай уніі паміж Польшчай і ВКЛ утварылася Рэч Паспалітая. Аднак з XVII–XVIII ст. за ўсходнімі і цэнтральнымі землямі Беларусі стабільна замацоўваецца назва «Белая Русь». Схаластычная філасофія паступова змяняецца рацыяналістычнай, прастаўнікамі якой былі К. Нарбут, М. Пачобут-Адляніцкі і інш. Пасля падзелу РП у 1795 г. тэрыторыя Беларусі ўвайшла ў Расійскую імперыю.

У пачатку XIX ст. вялікую ролю набывае беларуская нацыянальная культура. Мысляры (філаматы і філарэты) выяўляюць для сябе новы аб’ект даследавання – народ і яго гісторыю. Менавіта ў гэтыя часы і зараджаецца беларуская ідэя, тэрыторыя атрымлівае ўласную назву, а народ разглядаецца як самастойны.

У пачатку XX ст. над росквітам гэтай ідэі працавалі Ф. Багушэвіч, Я. Купала, В. Ластоўскі і інш. Такі пад'ём працягваўся да 1920-х гадоў, ужо за савецкім часам. Філасофія займаецца праблемай прыродазнаўства, якая потым трансфармавалася ў даследаванне філасофска-метадалагічных падстаў навукі на чале з В. С. Сцёпіным. Філасофія касмізму канкрэтызуецца ў экалагічнай парадыгме сусветнай і нацыянальнай філасофскай думкі. У XX ст. беларусы здабылі уласную дзяржаўнасць, а вось культурна-лінгвістычны працэс апынуўся дэфармаваным.

У цяперашні час як у філасофскім, так і сацыяльна-палітычным дыскурсе ў Беларусі вялікую ролю адыгрываюць два даміруючыя трэнды: еўрапейскі і рускамоўны (расійска-савецкі).

Д. Каташук, А. Филинович

ФИЛОСОФИЯ ЛЮБВИ ГЛАЗАМИ СОВРЕМЕННОГО ПОКОЛЕНИЯ

Что для нас любовь? Это слово так сильно укоренилось в нашем активном лексиконе, что часто мы и не задумываемся об его истинном значении. В русском языке одним и тем же словом «любовь» мы выражаем совершенно отличные друг от друга понятия. Это и нежное чувство к другому человеку, и влечение к какому-либо процессу или предмету. В белорусском же языке четко прослеживается употребление слов «кахаць» и «любіць» в разных контекстах. Основное значение слова «любіць» проявляется в глубокой преданности, благосклонности к чему- или кому-либо. Слово «кахаць» выражает, прежде всего, эротическое чувство.

Было бы уместно вспомнить строки из стихотворения Сергея Граховского «Люблю маладых і люблю пасівелых, вясёлых люблю, а кахаю – адну». Это лишний раз подтверждает, что слово не должно быть пустым, а наоборот, наполненным смыслом.

Над природой любви и ее истоками известные философы ломали голову еще с древности. Впервые затронул тему любви Платон. В своем произведении «Федр» он от имени Сократа рассматривает любовь с двух ракурсов: *любовь – стихийная необузданная страсть или не порабощающая волю человека разумная привязанность.*

Концепция любви у Платона является первой попыткой философски осмыслить понятие «чистой» любви и понять, чем оно отличается от простого физиологического инстинкта. Сложно предсказать, кто, как и когда может «впасть» в любовное состояние, ведь любовь не поддается управлению и разумному объяснению, механизм ее возникновения невозможно объяснить словами.

В античности различали несколько видов любви: эрос, филие, агапэ, сторге. В современном обществе принято говорить в большинстве случаев о любви, как об эротическом чувстве. Большинство людей нашей культуры